

نقش مبانی انسان‌شناختی اخوان‌المسلمین در تقریب*

تاریخ دریافت: ۹۴/۰۷/۱۰

تاریخ پذیرش: ۹۴/۱۰/۱۶

حبيب حاتمي کنكبود**

مهدي فرمانيان***

چکیده

با عنایت به اینکه اخوان‌المسلمین به عنوان جنبشی تأثیرگذار و پرطرفاء، در بیش از هفتاد کشور فعالیت فکری، فرهنگی و سیاسی داشته و دارد، شناخت مبانی فکری و از جمله مبانی انسان‌شناختی آنها اهمیت فراوانی دارد. انسان در تفکر اخوان‌المسلمین آفریده خداوند، موجودی دو بعدی مرکب از جسم و روح، دارای توانمندی‌های عظیم و برخوردار از کرامت ذاتی است. از این‌رو متفسران اخوانی به برخورداری انسان‌ها از حقوقی همچون تساوی و برابری، آزادی و احترام متقابل باور دارند. به تبع این باور، پیشگامی در تقریب مذاهب و اجتناب از تکفیر سایر فرق اسلامی از دستاوردهای اخوان‌المسلمین است که پایه‌گذار این جریان، حسن البناء، از مؤسسان «دارالتقریب بین المذاهب» بود. نوشتار حاضر با بررسی منابع کتابخانه‌ای و گردآوری داده‌های مرتبط با موضوع و تحلیل آنها به روش توصیفی- تحلیلی مبانی انسان‌شناختی این جنبش و نقش آن در دستاورد مسئله «تقریب» را بررسی کرده است.

کلیدواژه‌ها: اخوان‌المسلمین، مبانی انسان‌شناسی، کرامت ذاتی، حقوق انسان،

تقریب.

* برگرفته از رساله دوره دکتری با عنوان «مبانی کلامی اخوان‌المسلمین مصر؛ ارزیابی و تحلیل».

** مدرس حوزه علمیه قم و دانشجوی دکتری مذاهب کلامی، دانشگاه ادیان و مذاهب.

*** دانشیار دانشگاه ادیان و مذاهب و عضو گروه مذاهب اسلامی پژوهشکده ادیان و مذاهب.

مقدمه

از آنجایی که مبانی هر نحله فکری در عملکرد آن بیشترین نقش را برای تحقق اهداف و غایات آن دارد (عبدالعزیز، ۲۰۰۳: ۱۰) شناخت مبنای فکری جنبش بزرگ جهانی اخوان‌المسلمین، که گسترده‌ترین جنبش کنونی در جهان عرب محسوب می‌شود، اهمیت فراوان دارد.

از جمله مبانی تأثیرگذار بر مباحث نظری و عملی، مبانی انسان‌شناسی است. برداشت مذهبی که اهتمام خاصی به حیات انسانی، سعادت و شقاوت او دارند، در گرو ارزش‌گذاری آنها درباره انسان از جهت حقیقت انسان، ارزش وی، اهداف و ارتباط وجودی او با عالم است. بسیاری از مکاتب با شکست مواجه‌اند. زیرا بر اساس تصویری مغایر با حقیقت انسان‌اند و تفسیر ناواقع‌بینانه از انسان چیزی جز خسران وی را در بر ندارد (النجار، ۱۴۱۷: ۵-۷). راشد الغنوشی متفسکر اخوانی می‌گوید: «تفکر غربی که انسان را دارای قدرتی بینهایت بر معرفت می‌داند و قدرتش را بر سیطره طبیعت نیز بی‌پایان معرفی می‌کند، غیر از تفکر اسلامی است که هرچند عقل را از اسباب فعال تسخیر طبیعت می‌داند، اما خود عقل نیز به این اعتبار که جزئی از وجود است، نمی‌تواند بر مبدأ و معاد، غایت هستی، و ... احاطه علمی پیدا کند» (الغنوشی، ۱۹۷۲: ۴۸-۵۸). در اسلام، انسان بین ضعف و قدرت قرار دارد که سید قطب می‌گوید: «تصور اسلام درباره انسان این است که در عین اقرار به ضعف قائل به قوت او است؛ آنچه مهم است این است که قوت بر ضعف غلبه پیدا کند» (سید قطب، بی‌تا: ۱۶ و ۱۷).

این نوشته، پاسخ نحله فکری اخوان‌المسلمین به پرسش‌های اساسی در باب انسان است و می‌کوشد سیمای کلی انسان را در آینه تفکر ایشان آشکار کند و در نتیجه دستاورد و پیامد نگاه ایشان در مسئله تقریب را بکاود.

خلقت انسان

مسئله خلق انسان نخستین از مباحث اولیه انسان‌شناسی است که متفسکران مسلمان معتقد‌ند انسان از گل آفریده شده (الغزالی الجبیلی، ۱۳۹۰: ۱۵) و قصه آفرینش او معجزه‌وار و از خوارق عادات است (سید قطب، ۲۰۰۴: ۱۵۵). محمد قطب می‌گوید:

* * * * *
خداوند ابتدا آدم را آفرید و تمام بشر از نفس او به وجود آمداند: «یا ایها الناس انقوا ربکم
الذی خلقکم من نفس واحدة» (نساء: ۱) و از جنس وی، همسرش را برای او خلق کرد: «خلقکم
من نفس واحدة و خلق منها زوجهها» (روم: ۲۱) و سپس از این نفس و زوجش تمام خلق انسانی

و گروه‌های مختلف به وجود آمدند: «خلقکم من نفس واحده و خلق منها زوجها و بث منها رجالاً كثيراً و نساء» (نساء: ۱) (محمد قطب، ۱۴۲۳: ۳۲ و ۳۳).

با این اوصاف، افراد انسان همگی از یک نفس خلق شده‌اند و هر گونه نژادپرستی زائل می‌شود. چون انسان در طبیعت و اصل نشتیش واحد بوده و تفاوت اجناس و قبایل فقط برای شناخت همدیگر است (سید قطب، ۱۹۹۳: ۲۰).

حقیقت انسان

حقیقت انسان، خلیفه‌بودن خدا در زمین است «انی جاعل فی الارض خلیفة» که به قول محمد قطب، تعبیر خلیفه‌بودن انسان تعبیر پیچیده‌ای است (محمد قطب، ۱۹۹۳: ۲۹). وی می‌گوید: وقتی بدانیم انسان مخلوق منحصر به فردی است دیگر مثل فلاسفه و اندیشمندان غربی برای او تفسیری حیوانی نخواهیم داشت و اگر توانمندی‌های انسان را در نظر بگیریم در تفسیر او خطأ نمی‌کنیم و فقط به یک جنبه او توجه نداریم، چنان‌که «فروید» فقط به بعد جنسی او یا «تجربه‌گرایان» به نشاط جسمانی وی، یا «کمونیست‌ها» به بعد اقتصادی و مادی انسان توجه دارند. در حالی که انسان وسیع‌تر است و شامل تمام اینها می‌شود. زیرا انسان از بین مخلومات عالم، منحصر به فرد و موجودی دو بعدی است، در حالی که حیوانات فقط یک جنبه (جسمانی) و فرشتگان نیز یک جنبه (روحانی) دارند ... لذا انسان در تعادل و نشاط جسمانی‌اش به شکل انسان و نه حیوان؛ و در نشاط روحانی‌اش نیز به شکل انسان و نه ملائکه عمل می‌کند (همان: ۴۰-۵۳).

دوگانگی جسم و روح

اعتقاد به دو بعدی‌بودن وجود انسان، سابقه‌ای طولانی در تاریخ اندیشه بشری دارد. طبق این اعتقاد، انسان در بعد مادی و جسمانی خلاصه نمی‌شود (واعظی، ۱۳۸۵: ۲۱) بلکه موجودی دو بعدی است: «اذ قال رب للملائكة انى خالق بشراً من طين فأذ سوته و نفخت فيه من روحى فقعوا له ساجدين» (ص: ۷۱ و ۷۲) که از قبضه‌ای از خاک زمین و نفخه‌ای از روح خداوند آفریده شده است (محمد قطب، ۱۴۱۵: ۱۷۶). سید سابق، از متفکران اخوانی، می‌گوید: «انسان مرکب از جسم و روح است که با جسمش فعالیت و با روحش درک و فکر می‌کند و می‌فهمد و دوست می‌دارد» (سید سابق، ۲۰۰۰: ۱۹۳).

مقتضای این امتزاج روح و جسم این است که انسان ضروریات زندگی حیوانی اش را به روش انسانی و شوقيات روحانی اش را به طریق انسان و نه فرشتگان انجام می‌دهد (محمد قطب، ۱۴۰۳: ۳۳ و ۳۴) که در تفکر اسلامی توازن و هماهنگی کاملی بین تمام جوانب وجود انسانی برقرار است (همو، ۱۴۱۴) و تمام عناصر مادی زمین از آهن و مس و کلسیم و فسفر و اکسیژن و هیدروژن و شهوات و ... و همچنین نفخهای از روح خداوند، که دارای اراده منضبط است و قدرت بر اختیار دارد، در او جمع شده است (همو، ۱۹۹۲: ۶۷ و ۶۸). لذا نباید به جسم به سبب تصفیه روح بی‌اعتنای بود، همان‌گونه که نباید به سبب استفاده و بهره‌برداری جسم، از روح غافل بود (قرضاوی، ۱۹۹۲ ب: ۴۸).

جایگاه انسان در نظام هستی

قرضاوی، متفکر اخوانی، می‌گوید انسان از دیدگاه ماتریالیست‌ها مشتی خاک و مجموعه‌ای از گوشت و خون و استخوان و رگ و پی و جهازات و غدها و سلول‌ها است؛ عقل و تفکر نیز ماده‌ای است که هیچ امتیازی نسبت به دیگران ندارد، که آن وقت، اگر وزنش در حدود ۷۰ کیلوگرم باشد، از مقداری روغن (به اندازه ۷ قالب صابون)، مقداری کربن (به مقدار ساختن ۷ فشنگ)، مقداری فسفر (برای ساختن ۱۲۰ دانه کبریت)، مقداری نمک منیزیم، مقداری آهن (به اندازه یک میخ متوسط)، مقداری رنگ سفید (برای سفید کردن یک آشیانه مرغ)، مقداری گوگرد و مقداری آب حدود ۱۰ لیتر تشکیل شده، که همه این مواد را می‌توان به مبلغ یک یا یکو نیم دلار خریداری کرد (قرضاوی، بی‌تا: ۱۰۶ و ۱۰۷)؛ حال آنکه انسان در نگاه اسلام، آفریدهای ارجمند در نظر آفریدگار بزرگ جهان است که پروردگار متعال او را به بهترین صورت و خلیفة خود در زمین و محور فعالیت هستی قرار داده، و هر آنچه در آسمان‌ها و زمین است، جملگی را مسخر او کرده و خود او را به خودش اختصاص داده است (همان: ۱۰۸).

محمد قطب معتقد است جایگاه انسان در نظام هستی، خلیفة الله‌بودن «واذ قال رب للملائكة اني جاعل فى الارض خليفة» (بقره: ۳۰)، کرامت در نزد خداوند «ولقد كرمنا بنى آدم و حملناهم فى البر والبحر و رزقناهم من الطيبات و فضلناهم على كثير ممن خلقنا تفضيلا» (اسراء: ۷۰)؛ خلق و آراستگی به بهترین وجه «و صوركم فاحسن صوركم» (تعابن: ۳)؛ دارای ابراز فهم «و جعل لكم السمع والبصر والافئدة» (ملک: ۲۳) و اعطای جایگاهی ویژه به وی از طرف خداوند «و سخر لكم ما فى السماءات و ما فى الارض جميعاً منه» (جائیه: ۱۳) و همچنین قدرت

بر تغییر داشتن «إِنَّ اللَّهَ لَا يَغِيْرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يَغِيْرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ» (رعد: ۱۱) است (محمد قطب، ۱۴۰۳: ۳۱ و ۳۲).

انسان و کرامت ذاتی

با عنایت به مسئله خلیفه‌بودن انسان، مسئله کرامت ذاتی وی از مسائل مهم انسان‌شناسی و محل توجه متفکران اخوانی است. محمد غزالی می‌گوید: «انسان عزیز خلق شده تا کرامتش حفظ شود و خوار و ذلیل نباشد» (الغزالی، الف: ۲۰۰۵). محمد قطب معتقد است: انسان در تفکر دین اسلام تکریم شده و آنچنان که دیگران انسان را خطاکار ازلی می‌دانند که نسل به نسل این گناه را حمل می‌کند، نیست؛ «ولقد كرمنا بني آدم و حملناهم في البر والبحر و رزقناهم من الطيبات و فضلناهم على كثير ممن خلقنا تفضيلاً» (اسراء: ۷۰). تکریم انسان از طرف خداوند از این طرق است: دمیدن از روح خود در وی و سجده کردن ملائکه بر او و خلیفه الاهی شدن (بقره: ۳۰)؛ و تعلیم تمام اسماء (بقره: ۳۱-۳۳) و قدرت بر یادگیری با قلم (علق: ۳-۵) و عقل را به وی داده تا تفکر کند و در امور وحیانی بیندیشد (نحل: ۷۸)؛ و اینکه در بهترین صورت خلقش کرده و رزق طیب به او داده (غافر: ۶۴) و مانند بقیه موجودات به قهر بر عبادت واداشته نشده بلکه به او آزادی و اختیار داده شده است (شمس: ۷-۱۰)؛ و اینکه گناه کسی را حمل بر کس دیگری نمی‌کند (اسراء: ۱۵) و اگر از اشتباہش توبه کند از خطای او درمی‌گذرد (آل عمران: ۱۳۵-۱۳۶) (محمد قطب، ۱۹۹۴: ۳۳-۳۵).

همین کرامت ذاتی انسان است که بر اساس آن اخوان به مبانی «تساوی انسان، همیاری تکامل یافته و نظم پایه‌های نظام اجتماعی» قائل‌اند (میشل، ۱۳۸۷: ۸۳). عبدالمجید نجار، اندیشمند اخوانی، می‌گوید: «تکریم انسان عقیده‌ای اسلامی است که قرآن و احادیث به آن اهتمام ویژه دارند» (النجار، ۱۹۹۶: ۵۰). غزالی، کرامت ذاتی انسان را به دمیده‌شدن روح الاهی مرتبط کرده و بر اساس آن معتقد است کرامت فردی و اجتماعی انسان از پستی و اهانت متصرف است (غزالی، ۱۹۹۰: ۱۲۹).

یک نفر مساوی با همه

یوسف قرضاوی معتقد است: «به خاطر کرامت ذاتی انسان است که قرآن تعرض به جان و زندگی یک انسان را تعرض به زندگی و حیات همه بشریت به شمار می‌آورد، و نجات جان یک

فصلنامه علمی پژوهشی دانگاه قم: سال هفدهم، شماره دوم، شماره پایی ع۶ (زمین ۱۳۹۴)

انسان را به مثابه نجات جان همه انسان‌ها می‌بیند: «أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَانَمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَ مَنْ أَحْيَاهَا فَكَانَمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا» (مانده: ۳۲) (قرضاوی، ۱۳۹۰ الف: ۶۱).

حقوق انسان

از جمله مباحث انسان‌شناسی، که بر پایه کرامت ذاتی انسان استوار است، مسئله حقوق برابری و آزادی انسان است که متفکران اخوانی به آن پرداخته و از آن دفاع می‌کنند.

تساوی و برابری

از مهمترین حقوقی که اسلام برای افراد مقرر کرده، مساوات و برابری آنها است. عبدالقدیر عوده، اندیشمند اخوانی، می‌گوید:

چنان‌که از رسول الله (ص) نقل است «الناس سواسية كأسنان المشط الواحد لا فضل لعربي على عجمي الا بالتقوى» و اين مساوات به صورت مطلق و بدون هیچ قيد و استثنائي است. زيرا مردم همگي از يك اصل و از يك زن و مرد خلق شده‌اند؛ لذا اينکه امروزه انگليسى‌ها و فرانسوی‌ها بر مستعمرات خود يا آمريکايى‌هاى سفيدپوست بر سياهپوست، يا آلماني‌ها بر ساير مليت‌ها اظهار فضيلت می‌کنند، باطل است (عوده، ۱۹۸۱: ۲۶۳-۲۶۵).

وی در کتاب دیگرش از این قاعده مساوات بيشتر دفاع می‌کند و می‌گوید: «اسلام، جامعه اسلامی را بر اساس قاعده مساوات علی‌الاطلاق بين بشر قبول دارد که قيد و استثنابدار نیست و قائل به مساوات تمام بين افراد، جماعتات، تراجهات مختلف و حاکم و محکوم و ... است» (همو، ۱۹۷۷: ۱۰۶ و ۱۰۷). وی نصوص مساوات را با عبارت «مطلق» و بدون هیچ قيد و شرطی قائل است و می‌گوید: «نظریه مساوات وقتی نازل شد که حضرت در میان قومی بود که اساس زندگی‌شان بر فخرفروشی و تفاضل به مال و مقام و رنگ و نژاد بود» (همو، بی‌تا: ۲۶).

شيخ شلتوت، از فعالان دارالتقریب، نیز معتقد است: «اسلام به همه انسان‌ها با دید تساوی نگاه می‌کند و مرد و زن، سیاه و سفید، یا گروه اجتماعی خاص مانند رئیس و مرئوس و غنی و فقیر برای او مساوی‌اند» (شلتوت، ۱: ۲۰۰).

برابری زن و مرد

به تبع بحث برابری انسان‌ها، سید قطب در دفاع از تساوی زن و مرد می‌گوید:

در همان زمانی که بعضی ادعای می‌کردند که از نسل خدایان‌اند و بعضی ادعای داشتند که خون‌هایی که در رگ‌های آنها جریان دارد، از نوع خون عامه مردم نبوده، و همان موقع که درباره زن نزاع بود که آیا روح بشری دارد یا اصلاً روح ندارد (!) ... اسلام آمد تا وحدت نوع بشری را در پیدایش و سرانجام، زندگی و مرگ، حقوق و وظایف در پیشگاه خدا و قانون و دنیا و آخرت اعلام دارد (سید قطب، ۱۳۷۹: ۶۶).

غزالی الجیلی، در دفاع از حقوق زن معتقد است اعتقادنداشتن برخی افراد به حق راندگی برای زن کلام انسان است و حرف خدا و پیامبر و دین نیست؛ چراکه آنها قائل به «لا أُضيع عمل عامل منكم مَنْ ذَكَرْ أَوْ أَثْنَى بِعَضْكُمْ مَنْ بَعْضٌ» هستند (آل عمران: ۱۹۵) و ما باید از اسلام تبعیت کنیم و سایر رسوم، اعم از عربی یا غربی را، کنار بگذاریم (غزالی، ۲۰۰۵ ب: ۲۵). وی معتقد است: «بسیاری از نصوص صحیح به صورت عمده مورد بی‌توجهی قرار گرفته و معانی آنها تحریف شده، و با دور کردن زنان از علم و جامعه به کالایی بلااستفاده تبدیل و زن‌بودن با خفت و کسر شان همراه گردیده است» (غزالی، ۱۳۹۰: ۳۲ و ۳۳).

آزادی

از جمله حقوق انسان‌ها مسئله آزادی است و دفاع از آن به حدی مقدس است، که امروز همان‌هایی که با آزادی مبارزه می‌کنند، برای آنکه عمل خودشان را موجه جلوه دهنند، می‌گویند ما از آزادی دفاع می‌کنیم (مطهری، ۱۳۷۷ ب: ۴۵). اخوان‌المسلمین نیز رسالت خود را آزادی اعلام کرده و حسن البناء این شعار را بر پیروان فدایکار و وفادار خود تکرار می‌کرد که: «إنكم جيش الخلاص تحملون على اكتافكم رسالة التحرر»؛ شما ارتضی آزادی بخش هستید که بر شانه‌هایتان «رسالت آزادی» را حمل می‌کنید (میشل، ۱۳۸۹: ۷۹/۲). عاکف، از مرشدگان اخوان‌المسلمین، می‌گوید: «آزادی، فریضه‌ای از فرایض است» (عاکف، ۱۴۲۶). عبدالقادر عوده نیز معتقد است از جمله مبانی تفکر اساسی اسلام، آزادی است (عوده، بی‌تا: ۲۹) که در تمام شئون جاری است. لذا آزادی فکر، اعتقاد، بیان و تملک را اعلام کرده است (همو، ۱۹۸۱: ۲۶۶).

آزادی اساس پذیرش دین

آزادی دینی یکی از ابتكارات اسلام است که هر گونه اکراه و اجبار را در انتخاب دین مردود شمرده و آزادی را اساس انتخاب و پذیرش ایمان قرار داده است (قرضاوی، ۱۳۹۰ ب: ۸۳؛)؛ چراکه طبق آیه «لا اکراه فی الدین» اساساً ایمانی که مد نظر اسلام است، تحمیلی نیست. مگر می‌شود کسی را آن طوری که اسلام از او ایمان می‌خواهد، مجبور کرد؟! (مطهری، ۱۳۷۷ الف: ۱۱). مصطفی مشهور، از مرشدگاه‌های اخوان، معتقد است: «از جمله گفتارهای غلط این است که مقصود از جهاد در اسلام را اکراه مردم برای دخول در دین با شمشیر معرفی کنی که در تناقض با قول خداوند «لا اکراه فی الدین قد تبیّن الرشد من الغی» (بقره: ۲۵۶) است و واقعیت و تاریخ این ادعای کاذب را نفی می‌کنند» (مشهور، بی‌تا: ۱۲). سید قطب می‌گوید: «اسلام برای انسان آزادی و اختیار و در عین حال فردیت را قائل است که آنچه از خیر و شر و نیکی و بدی کسب می‌کند، مربوط به خود او است» (سید قطب، ۲۰۰۶: ۶۴).

آزادی عقیده سایر ادیان

اگر آزادی عقیده، برپاداشتن مراسم مذهبی و احوال شخصی در نظام اسلامی محقق گردد و حفاظت از آزادی جزء اساسی برنامه این نظام شود و مبادی و اصول شریعت اسلامی منبع اصلی برای قانون‌گذاری گردد، آنگاه حکومت اسلامی کاملاً مراعات می‌کند که اقلیت‌های مذهبی به چیزهایی که ارتباط با عقیده آنان دارد، مجبور نشوند. مثلاً اسلام استعمال مشروبات الکلی را بر مسلمانان حرام کرده و مشروب‌خوار مسلمان را هم به شکل خاصی کیفر می‌دهد، ولی اگر در جامعه اسلامی اقلیتی باشد که عقیده مذهبی‌شان اجازه مشروب‌خواری را می‌دهد، اسلام پیروان آن اقلیت مذهبی را به دلیل آن کار کیفر نمی‌دهد (البته با حفظ ظواهر جامعه اسلامی). همچنین، اسلام شراب و خوک را به عنوان مال به رسمیت نمی‌شناسد، به طوری که اگر مشروب الکلی یا خوکی مربوط به فرد مسلمانی باشد و آن را از بین ببرید، ضامن عوض آن نیستید، ولی اگر همین‌ها در ملک کسی باشد که دین وی اجازه خرید و فروش مشروب و خوک را می‌دهد، بی‌شک فرد تجاوز کار، که باعث از بین رفتن آن شده باید غرامت پردازد. همچنین است موضوع زکات که اسلام پیروان مذاهب دیگر را، اگر خودشان اظهار تمایل نکنند، مکلف به پرداخت آن نمی‌داند، بلکه آنان به جای زکات، مالیاتی می‌پردازند که مفهوم عبادت و فریضه مذهبی اسلامی ندارد تا مجبور به فریضه‌ای اسلامی نشوند (سید قطب، ۱۳۹۱: ۷۰-۷۲).

آزادی بیان

قرضاوی، از مدافعان آزادی بیان، معتقد است: «یکی از اصول و ارزش‌های اندیشه و معرفت پویا و پیشرفتی اسلامی، مجال دادن به مخالفان برای اظهار رأی و عقیده است؛ بدین معنا که به مخالفان این حق داده شود تا بتوانند آزادانه دیدگاهها و نظرات خود را اظهار نمایند و تفاوتی بین اینکه نظرات مخالفان در برخی از مسائل، مخالف نظرات ما باشد، یا همه آرا و نظرات ما برایشان غیر قابل قبول باشد، نیست و به هیچ وجه جایز نیست که بر نظرات مخالفان و دگراندیشان - به خاطر اینکه با ما یا اکثریت جامعه یا مسائل موروثی مورد قبول مردم، در تضاد باشد، یا خواهان کنارنهادن مسائل غیرعلمی و قدیم و جایگزینی مسائل و پدیده‌های جدید بشوند - خط بطلان کشیده و از ظهور آنها جلوگیری به عمل آید» (قرضاوی، ۱۳۹۰: ۵۲). لذا اسلام همان‌طور که به آزادی احترام می‌گذارد، افراط، تندروی و ترور را رد و محکوم می‌کند (مشهور، ۱۳۸۸: ۷۶).

آزادی و محدوده آن

با این همه، اخوان‌الملیمین با آزادی‌ای که منجر به خلیم یا فساد جامعه شود، مخالفت می‌کنند. مصطفی مشهور، از مرشدگاه‌های عام، می‌گوید: «برخی از دشمنان اسلام ادعا می‌کنند که پای‌بندی به آموزه‌های اسلام نوعی جمود و تسليم‌شدن در برابر بند و قیدها است، در حالی که این ادعای باطل است. می‌گوییم آزادی‌ای که واجب است برای به دست آوردن آن تمامی انسان‌ها تلاش کنند، همان آزادی‌ای است که سعادتمندی را برای همه انسان‌ها به همراه داشته باشد و انسان را از بدیختی‌ها دور کند، اما آزادی‌ای که خیر و نیکی را برای گروهی فراهم می‌کند و گروهی دیگر محروم می‌مانند، نوعی ظلم اجتماعی به شمار می‌آید» (همان: ۷۷).

تقریب مذاهب

نتیجه طبیعی پذیرش کرامت ذاتی انسان‌ها و مسئله احترام به حقوق دیگران ایجاد روحیه تقریبی است که اخوان‌الملیمین از ابتدا آن را در دستور کار خود قرار داده‌اند. از اصول مهمی که حسن البناء، مؤسس اخوان‌الملیمین، به آن اعتقاد داشت، مسئله «اجتناب از جدال‌های مذهبی و فرقه‌ای» است، به طوری که وی و آیت‌الله قمی در تأسیس جماعت تقریب بین مذاهب اسلامی سهیم بودند (ذوالفقاری، ۱۳۸۹: ۱۰۹). اولین و مهم‌ترین هدف حسن البناء گرد هم آوردن مسلمانان، ایجاد هماهنگی بین آنها و ... بود. در هیچ یک از نوشته‌هایش فرقه‌ای را مردود

ندانست، و فقط با فرقه بهایی مخالفت می‌کرد؛ چراکه آنان را کافر می‌دانست (الحسینی، ۱۳۷۵: ۶۵). او احساس می‌کرد تفرقه جهان اسلام یکی از اسباب انحطاط و عقب‌ماندگی مسلمانان خواهد شد (میشل، ۱۳۸۷: ۱۲۴/۲). به همین دلیل، وی عضو فعالی از اعضای جماعت تقریب بین شیعه و سنی بود و برای اجتماع مسلمانان و جلوگیری از اختلاف، بعد از نماز عشاء درب مسجد را بست و گفت نماز تراویح سنت است و اجتماع مسلمانان واجب است (التلمسانی، بی‌تا ب: ۷۳). وی در زمینه تقریب سخن بسیار مهمی دارد. می‌گوید: «ما مسلمانان، چه شیعه و چه سنی، در مسائل مورد اتفاق باید متحده شویم و در موضوعات مورد اختلاف باید بر یکدیگر خرده بگیریم» (موحدی ساوجی، ۱۳۸۴: ۱۱۳-۱۲۰).

حسن البناء، فرزند کسی بود که به دلیل نزدیک کردن مذاهب فقهی اهل سنت هر کدام از فرزندانش را به یکی از مذاهب توجه داد؛ حسن را به فقه حنفی و عبدالرحمن را به مذهب مالکی و محمد را به حنبلی و جمال را به مذهب شافعی (عماره، ۱۴۲۷: ۴). او در مراسم حج سال ۱۹۴۸ با آیت‌الله کاشانی دیدار کرد و میان آنها تفاهم برقرار شد (خامنه‌یار، ۱۹۹۷: ۲۱۹). این ملاقات مقدمه‌ای برای همکاری‌های سیاسی در سطح جهان اسلام بود. برخی‌ها معتقدند اگر این وحدت محقق می‌شد، جهان اسلام امروز در اختیار غرب نبود، ... چراکه در دوران ملی‌شدن صنعت نفت نیز از طرف اخوان‌المسلمین، سعید رمضان، داماد حسن البناء، به ایران آمد ... نامه‌ای خطاب به آیت‌الله کاشانی نوشته که در مجله‌ی «المسلمون» منتشر شده و نشان می‌دهد قیادت و رهبری ایشان را می‌پذیرند و آرزوی موفقیت این حرکت را در کل جهان اسلام می‌کنند (حسروشاهی، ۱۳۸۱: ۳۳۰ و ۳۳۱). در نتیجه این دیدار برخی از دانشجویان شیعه، که در مصر تحصیل می‌کردند، به جنبش اخوان‌المسلمین پیوستند (شقاقی، ۱۳۷۵: ۱۶۸) و در نهایت به دیدار شهید نواب صفوی در سال ۱۹۵۴ از مصر منجر گردید و این جای شگفتی ندارد. زیرا خط مشی هر دو گروه، به این همکاری می‌انجامد (الوردانی، ۱۳۸۲: ۱۵۲). بسیاری از موضع یوسف قرضاوی درباره شیعه و وحدت بین شیعه و سنی نیز همان موضع گیری اسلام و جماعت اخوان‌المسلمین است که بحث تقریب مذاهب را دنبال می‌کنند (الخراشی، ۱۹۹۹: ۲۲۵). قرضاوی می‌گوید: «من می‌دانم که دشمنان این امت می‌خواهند جنگ دینی و اختلافات مذهبی را بین مسلمین برانگیزنند و به جنگ عرب و فارس در عراق اکتفا نکرند و امروزه جنگ بین شیعه و سنی را مطرح کرده‌اند و بر عقلا و حکماء امت لازم است عاقل و زیرک باشند که مشکل جدیدی خلق نکنند» (قرضاوی، ۱: ۲۰۰۰).

تقریب اخوان‌ادامه حرکت سید جمال

تفکر اخوان در بحث تقریب ادامه‌دهنده حرکت سید جمال‌الدین است که دعوت به وحدت مسلمانان و پرهیز از تفرقه بود که گاه از درد فریاد می‌کشید: «انگار مسلمانان با هم توافق کرده‌اند که توافق نکنند» (خسروشاهی، ۱۳۹۲: ۱۲). حسن البنا می‌گوید: «از ویژگی‌های دعوت اخوان دوری از مباحث اختلاف برانگیز است، زیرا اخوان معتقد‌ند که اختلاف در فرعیات امری ضروری و لابد منه است» (البنا، بی‌تا: ۷). او معتقد است اسلام حدود جغرافیایی را به رسمیت نمی‌شناسد و مسلمانان را امتی واحده می‌داند که هر اندازه هم از نظر مکانی از هم دور باشند، وطن آنها اسلام است (همان: ۴۸)؛ و اخوان معتقد‌ند هر وجب زمینی که در آن مسلمانی «لا إله إلا الله محمد رسول الله» بگوید آن سرزمین اسلامی است (قرضاوی، ۱۹۹۲ الف: ۶۵). البنا می‌گفت اسلام، عقیده، عبادت، وطن و شناسنامه است و همه مسلمانان مشمول امت اسلامی می‌شوند و امت اسلامی هم امتی واحده است (رمضان، ۱۹۹۳: ۲۸).

غزالی معتقد است تا زمانی که بر هم می‌تازیم، و بر سر اموری که در رشد و سعادت دنیا و آخرت ما هیچ نقشی ندارند، قیل و قال راه می‌اندازیم اتحاد محقق نمی‌شود ... آتش به خانه همسایه افتاده و ما در جدال بر سر لباس کوتاه و حمل عصا و میزان بلندی ریش و تحت‌الحنك عمامه و رسیدن ثواب سوره فاتحه به اموات و تلقین به مرده و ... هستیم و آنگاه که در غفلت ما، الحاد بر همه جا سایه انداخت و بر اسلام چیره شد، دیگر نه سری می‌ماند که بر آن عمامه بینندند و نه کسی که بر مرده‌ای تلقین بخواند و فاتحه‌ای بفرستد! به خود بیاییم ... (غزالی، ۹: ۱۳۹۰ و ۱۰). حسن البنا می‌خواهد بین امت واحد و امكان اختلاف بر سر فروع جمع کند. وی می‌گوید: «اسلام وحدت امت را مطلقاً واجب کرده است و آن را بخش اساسی از حیات جامعه اسلامی دانسته که تساهل در آن در هیچ حالی روا نیست. زیرا اسلام وحدت را قرین ایمان می‌داند، چنان‌که اختلاف و تفرقه را قرین کفر می‌خواند» (مرادی، ۱۳۸۱: ۷۸). با همین تفکر تقریبی بود که اندیشه‌ها و دیدگاه‌های وحدت‌گرا، سرانجام به بار نشست و «دارالتقریب بین المذاهب الاسلامیه» به همت علمای بزرگی چون شیخ عبدالمجید سلیم، شیخ محمود شلتوت، شیخ محمد تقی قمی و شهید حسن البنا، مرشد اخوان‌المسلمین، در قاهره تأسیس شد (خسروشاهی، ۱۴: ۱۳۹۲).

عمر تلمسانی معتقد بود اسلام با هر گونه اختلافات مذهبی مخالف است و هدف اصلی آن اتحاد بین مسلمانان برای دست‌یابی به اهداف بزرگ‌تری است (خسروشاهی، ۱۳۶۵). لذا «اتحاد

فصلنامه علمی پژوهشی دانگاه قم: سال هفدهم، شماره دوم، شماره پیاپی عع (زمین ۱۳۹۴)

و فقدان تفرقه» اصلی است که حسن البناء در مراحل مختلف تبلیغی از آن الهام می‌گرفت و تحت عنوانی نظیر وحدت مسلمانان، برادری و اخوت اسلامی از آن دفاع می‌کرد (موثقی، ۱۳۷۱: ۱۱۳/۲).

استاد عمر التلمسانی، مرشد کل اخوان، معتقد است «دلسوزی حسن البناء برای اتحاد مسلمانان تا آن حد بود که وی قصد برگزاری کنفرانسی را داشت که رهبران همه مذاهب اسلامی را گرد هم آورد، شاید از این رهگذر خداوند آنان را به راهی هدایت کند که مانع از اتهام یکدیگر به کفر شود، بهویژه آنکه قرآن ما، دین ما، پیامبر ما (ص) و خدای همه ما یکی است. وی بدین منظور از شیخ محمد قمی، یکی از بزرگان علماء و رهبران تشیع، به مدتها نهضت کوتاه، پذیرایی کرد و چنان که معروف است امام البناء با آیت‌الله کاشانی نیز به هنگام حج، ۱۹۴۸، دیدار کرد» (التلمسانی، بی‌تا الف: ۷۸). ایشان در کتاب خاطرات خود می‌نویسد: «روزی از استاد حسن البناء درباره میزان اختلاف میان اهل تسنن و تشیع پرسیدیم. وی ما را از ورود به چنین مسائل پیچیده‌ای نهی کرد. زیرا سزاوار نمی‌دانست که مسلمانان خود را با این مباحث سرگرم کنند، در حالی که آنها خود در حالت جدایی هستند! ... او می‌گفت بدانید که اهل تسنن و تشیع جملگی مسلمان‌اند و کلمه «لا اله الا الله و محمد رسول الله» آنان را گرد هم می‌آورد» (همو، ۱۹۸۵: ۲۴۹ و ۲۵۰).

فتوای شیخ شلتوت و تقریب

شیخ محمد غزالی، اندیشمند اخوانی، در توضیح فتوای شلتوت، درباره جواز تقلید از مذهب شیعه در مسائل فقهی مانند مذاهب اربعه می‌نویسد:

یکی از عوام نزد من آمد و با حالتی برافروخته گفت: «چگونه شیخ الازهر فتوای صادر کرده که شیعه را مذهبی اسلامی مانند سایر مذاهب شناخته است؟!». به وی گفتم: «برادر! من آنان را می‌شناسم و دیده‌ام که نماز می‌گزارند، روزه می‌گیرند». وی با شگفتی گفت: «چطور ممکن است؟». به وی گفتم: «بلی! آنان مانند ما قرآن را می‌خوانند و پیامبر را بزرگ می‌دارند و به حج بیت‌الله‌الحرام می‌روند ...». گفت: «به من گفته‌اند که آنان قرآن دیگری دارند و ...». با نگاهی از سر دلسوزی به وی گفتم: «شما معدورید. بعضی از ما شایعاتی درباره بعضی دیگر رواج می‌دهد تا شخصیت او را تخریب کند و از جایگاه او بکاهد؛ یعنی ما هم درست همان کاری را می‌کنیم که روس‌ها با امریکایی‌ها و امریکایی‌ها با روس‌ها؛ گویی ما ملت‌هایی دشمن

یکدیگریم نه امتی واحده». سپس می‌گوید: «بر ما پرچمداران اسلام است که اوضاع را تصحیح کنیم و توهمات را از بین ببریم و گمان می‌کنیم فتوای استاد شیخ محمود شلتوت گامی بزرگ در این راه است ... به نظر من این فتوا آغاز راه و شروع کار است» (الغزالی، بی‌تا ب: ۲۵۶ و ۲۵۷).

غزالی می‌گوید: «سرانجام شکاف میان شیعه و سنی را به اصول اعتقادی ربط دادند! تا دین یکپارچه، دوپاره شود، تا آنجا که هر یک در کمین دیگری نشسته است، تا او را از پای درآورد» (همان: ۱۴۲ و ۱۴۳).

مصطفی مشهور، از مرشدگران اخوان، معتقد است: «دست‌یابی به اتحاد و ایجاد وحدت کلمه بین مسلمانان از مهم‌ترین مسائلی است که بر مسئولان و فعالان حرکت اسلامی واجب است برای دست‌یابی به آن و محقق شدن تلاش کنند و بدون آن، دست‌یابی به هدف بزرگ اسلامی، برپایی حکومت جهانی اسلامی، غیرممکن است (مشهور، ۱۳۸۸: ۷۹).

با موضع گیری اخوان درباره تقریب می‌توان به تفکر ایشان راجع به تکفیر پی برد، که موضع کلی متفکران اخوانی در زمینه تکفیر عبارت‌اند از:

۱. تکفیرنکردن اهل قبله

حسن‌الهضیبی، از مرشدگران اخوان، با نوشتن کتاب دعاۃ لا قضاۃ به صراحت تکفیرنکردن کسانی را که شهادتین را به زبان آورده‌اند مطرح می‌کند و ایشان را محکوم به اسلام می‌داند (سید قطب، ۲۰۱۱: ۳۰). هضیبی معتقد بود «دین اسلام دین رحمت است نه ترور و خشونت» (نقوی، ۱۴۰۱: ۱۸۸).

زینب الغزالی، متفکر اخوانی، در کتاب روزه‌ای خاطره می‌گوید: «ما اهل قبله، آنهایی را که «لا اله الا الله، محمد رسول الله» می‌گویند و سپس به آنچه رسول خدا (ص) از طرف پروردگارش آورده، ملتزم می‌شوند تکفیر نمی‌کنیم» (الغزالی الجبیلی، ۱۳۷۹: ۲۸۱ و ۲۸۲). سپس می‌افرادید: «این گواهی اعتقادی، ویژای ورود به اسلام است که با اعتقاد به این کلمه مسلمانان گرد محوری جمع و بریعت با رسول خدا هجوم آورده و تسليم محض خدا گردیدند، با چنین اقراری و با شهادت‌دادن به «لا اله الا الله» اسلام انسان مسلمان آشکار می‌گردید» (همو، ۱۳۹۰: ۶۸). مصطفی مشهور می‌گوید:

فصلنامه علمی پژوهشی دانگاه قم: سال هفدهم، شماره دوم، شماره پیاپی عع (زمین ۱۳۹۴)

فکر تکفیری که در دهه شصت در زندان مصر در میان بعضی از افراد پدیدار شد، که جماعت و دبیر کل آن در مقابل این ایده و از بین بردن آن قاطعانه ایستادند، از انحرافات فکری ای بود که گذشت زمان خطابوند آن را به اثبات رسانده است. در نتیجه افراد فراوانی از آن تفکر بازگشتند و به حرکت پیوستند. اما وقتی بعضی از آنان بر ایده و خواسته خود پاپشاری کردند و اصرار ورزیدند به آنها گفته شد که این گونه افکار، ایده جماعت اخوان نیست و کسی که بر آن پاپشاری می‌کند، لازم است به دنبال پیوستن به جماعت دیگری باشد (مشهور، ۱۳۸۸: ۱۹).

قرضاوی در نقد تکفیر می‌گوید:

غلو و افراطی که به جوانان غیور بر دینشان رسیده، که قائل به تکفیر مخالفان مسلمان هستند و خون و اموال آنها را مباح می‌دانند، همان چیزی بود که به خوارج رسید که حتی خون امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب را که قرابت با پیامبر داشته و سابقه اسلامی اش نیز مشخص بود و جهاد در راه خدا و اسلام هم داشت، مباح دانستند (قرضاوی، ۱۹۹۰: ۱۱).

با اینکه سید قطب، به سبب نوشته‌ها و موضع‌گیری‌هایش، به افراط در تکفیر متهم می‌شود، اما وی نیز با عبارات واضحی تصريح می‌کند که هر کس شهادتین را بگوید، مسلمان است و در تفسیر آیه ۹۴ سوره نساء می‌گوید: «خداؤند مسلمانان را امر کرده که وقتی برای غزوه‌ای می‌روند شروع‌کننده جنگ با کسی نباشند و به ظاهر اسلام در کلمه زبانی اکتفا کنند. زیرا هیچ دلیلی که نقض‌کننده کلمه لسانی باشد، وجود ندارد» (سید قطب، ۲۰۱۱: ۲۵).

۲. خاکستری دیدن اجتماعات اسلامی

محمد عبدالحليم، از متفکران اخوان، با نگاه خاصی به انسان معتقد است: «تقسیم انسان‌ها به دو صنف سیاه و سفید کاری آسان، اما دیدن آنها مابین سیاه و سفید (خاکستری) امر بسیار سختی است؛ که اخوان چنین تفکری دارد. لذا ما معتقدیم اخوان‌المسلمین، تنها اجتماع اسلامی نیست، بلکه صدھا اجتماع اسلامی دیگر با درجات متفاوت وجود دارد که برای جامعه اسلامی مفید است که با همه این اجتماعات اسلامی با محبت و عطوفت و مهربانی رفتار کنند (عبدالحليم، ۱۹۹۴: صفحه مقدمه).

نتیجه

نقش مبانی انسان شناختی اخوان‌الملیمین در تقریب

جنبیش اخوان‌الملیمین، از جریان‌های سلفی معتدل و دارای آرا و اندیشه‌های خاصی است که هرچند خود را سلفی معرفی می‌کند مبانی فکری ایشان از جهاتی شبیه و در جهات مختلفی متفاوت از سایر نحله‌های سلفیه (خصوصاً سلفیه عربستان) بوده و همین باعث جدایی ایشان از آنها شده است. به همین دلیل، فعالیت‌ها و رویکردهای آنان نقش تأثیرگذاری در موفقیت یا شکست تلاش‌های تقریبی دارد.

تقریبی‌بودن و دوری از تکفیر، که در فضای غالب فکر اخوان حاکم است، با مبانی انسان‌شناسی آنها ارتباط تنگاتنگ دارد. ایشان، انسان را آفریده خداوند، موجودی دویعی، مرکب از قبصه‌ای خاک و نفخه‌ای از روح خداوند می‌دانند و معتقدند هرچند انسان مخلوق ضعیفی است که احياناً شهوت بر او غلبه می‌کند، اما خداوند موقعیتی را به وی بخشیده که بتواند قدرت شناخت جوانب لازم در خلافت بر نوامیس عالم هستی و توانایی آن را داشته باشد.

از مسائل محل توجه متفکران اخوانی مستله کرامت ذاتی انسان است. انسان در تفکر ایشان با کرامت و عزیز آفریده شده که نتیجه آن برخورداری انسان‌ها از حقوقی همچون تساوی و برابری، آزادی، حس نوع‌دوستی و احترام متقابل است. به همین دلیل، اخوان از پیش گامان تقریب مذاهب و اجتناب از تکفیر سایر فرق اسلامی هستند و در زمینه مسائلی مانند بدعت، زیارت، تکفیر و تقریب مواضعی اعتدالی داشته و تقریب را در دستور کار خود قرار داده‌اند، به طوری که می‌توان ادعا کرد موضع شهید حسن البنا « مؤسس اخوان‌الملیمین » به طور خلاصه چنین بوده است که، سنی یا شیعه، باید یکدیگر را برادر مسلمان خود بدانند و تفاهم و وحدت بین آنان و رفع اختلافات، کاملاً مقدور و ممکن است و این وظیفه حرکت‌های اسلامی بیدار و آگاه معاصر است که در تحقق آن بکوشند، چنان‌که حسن البنا خود در این زمینه به کوشش وسیعی دست زد.

منابع

- قرآن کریم.
- البنا، حسن (بی‌تا). رساله مؤتمر خامس، بیروت: مطبع عویدات.
- التمسانی، عمر (۱۹۸۵). ذکریات لا مذکرات، قاهره: دار الاعتصام.
- ——— (بی‌تا الف). الملهّم الموهوب حسن البنا، قاهره: بی‌نا.
- ——— (بی‌تا ب). لماذا قتلوا «حسن البنا»، الجزائر: مؤسسه دار الخلدونية.

- فصلنامه علمی پژوهشی دانگاه قم: سال هفدهم، شماره دوم، شماره پیاپی عع (زمینه ۱۳۹۴)
- الحسيني، اسحاق (۱۳۷۵). اخوان المسلمين بزرگترین جنبش اسلامی مصر، ترجمه: سید هادی خسروشاهي، تهران: انتشارات اطلاعات.
- خامه يار، عباس (۱۹۹۷). ايران و اخوان المسلمين: دراسة في عوامل الاتقاء والافراق، بيروت: مركز الدراسات الاستراتيجية والبحوث والتوثيق، الطبعة الاولى.
- الخراشى، سليمان بن صالح (۱۹۹۹). القرضاوى فى الميزان، رياض: دار الجواب للنشر والتوزيع، الطبعة الاولى.
- خسروشاهي، سيد هادى (۱۳۶۵). «مسائل ايران و انقلاب مصر از ديدگاه مرشد عام اخوان المسلمين»، در: هفتنهامه بعثت، ش ۱۱.
- ——— (۱۳۸۱). «اخوان المسلمين و جنبش اسلامی ایران»، مصاحبه کننده: محمد باوی، در: فصلنامه علوم سیاسی دانشگاه باقرالعلوم، ش ۱۸، ص ۳۲۹-۳۴۰.
- ——— (۱۳۹۲). حرکت‌های اسلامی معاصر استراتژی نظام و مسئله شیعه و سنی، قم: بوستان کتاب، چاپ اول.
- ذوالقاری، سید محمد (۱۳۸۹). «جريان اخوان المسلمين در خاورمیانه»، در: پژوهش‌های منطقه‌ای، ش ۳، ص ۱۰۵-۱۲۹.
- رمضان، عبدالعظيم (۱۹۹۳). الاخوان المسلمين والتنظيم السرى، قاهره: الهيئة المصرية العامة للكتاب، الطبعة الثانية.
- ميشل، ریچارد (۱۳۸۷). تاریخ جمعیت اخوان المسلمين از آغاز تا امروز، ترجمه: سید هادی خسروشاهي، تهران: انتشارات وزارت خارجه، چاپ دوم، ج ۱.
- ——— (۱۳۸۹). تاریخ جمعیت اخوان المسلمين از آغاز تا امروز، ترجمه: سید هادی خسروشاهي، تهران: انتشارات وزارت خارجه، چاپ دوم، ج ۲.
- سید سابق، محمد (۱۳۰۰). العقائد الاسلامية، فاهره: دار الفتح للاعلام العربي، الطبعة العاشرة.
- شقاقي، فتحى (۱۳۷۵). جهاد اسلامى، ترجمه: سید هادی خسروشاهي، تهران: اطلاعات.
- شلتوت، محمود (۲۰۰۱). الاسلام عقيدة و شريعة، قاهره: دار الشروق، الطبعة الثامنة عشر.
- عاكف، محمد مهدى (۱۴۲۶). الإخوان فى برلمان ۲۰۰۰، قاهره: مركز الأمة للدراسات والتنمية، المركز الدولى للإعلام.
- عبد العزيز، جمعه امين (۲۰۰۳). الاخوان والمجتمع المصرى، قاهره: دار التوزيع والنشر الاسلامية، الطبعة الاولى.
- عبدالحليم، محمود (۱۹۹۴). الاخوان المسلمين أحداث صنعت التاريخ رويه من الداخل، اسكندرية: دار الدعوه للطبع والنشر والتوزيع، الطبعة الثالثة.
- عماره، محمد (۱۴۲۷). معالم المشروع الحضارى فى فكر الامام الشهيد حسن البنا، قاهره: دار التوزيع والنشر الاسلامية، الطبعة الاولى.
- عوده، عبد القادر (۱۹۷۷). الاسلام و اوضاعنا القانونية، قاهره: المختار الاسلامى لطباعة والنشر والتوزيع، الطبعة الخامسة.
- ——— (۱۹۸۱). اسلام و اوضاعنا السياسية، بيروت: مؤسسة الرسالة، الطبعة الاولى.
- ——— (بى تا). التشريع الجنائى الإسلامى مقارنًا بالقانون الوضعي، بيروت: دار الكتاب العربي،

نشر مبانی انسان شناختی اخوان المسلمین در تقریب

ج.

- الغزالی الجبیلی، زینب (۱۳۷۹). *ایام من حیاتی (روزهای خاطره)*، ترجمه و نگارش: سید خیاء مرتضوی، قم: مرکز انتشارات دفتر تبلیغات اسلامی.
- ——— (۱۳۹۰). *حیای اندیشه دینی*، ترجمه: رقیه نعمتی، عبدالله پاسالاری، تهران: احسان، چاپ اول.
- غزالی، محمد (۱۳۹۰). *چرا ما عقب افتاده‌یم؟*، ترجمه: مولود مصطفایی، تهران: نشر احسان، چاپ اول.
- ——— (۲۰۰۵ الف). *الاسلام والاستبداد السياسي*، مصر: نهضة للطباعة والنشر والتوزيع، الطبعة السادسة.
- ——— (۲۰۰۵ ب). *سُر تأخر العرب والمسلمين*، قاهره: نهضة مصر للطباعة والنشر والتوزيع، الطبعة السابعة.
- ——— (بی‌تا الف). *دفاع عن العقيدة والشريعة ضد مطاعن المستشرقين*، قاهره: بی‌جا.
- ——— (بی‌تا ب). *كيف نفهم الاسلام*، قاهره: بی‌جا.
- الغنوشی، راشد (۱۹۸۴). *حركة الاتجاه الاسلامي* بتونس، پاریس، مجله المعرفة، ش. ۲.
- قرضاوی، یوسف (۱۳۹۰ الف). *سنت سرچشمہ دانش و تمدن*، ترجمه: عبدالعزیز سلیمی، تهران: نشر احسان.
- ——— (۱۳۹۰ ب). *فقه سياسي*، ترجمه: عبدالعزیز سلیمی، تهران: نشر احسان، چاپ اول.
- ——— (۱۹۹۰). *ظاهرة الغلو في التكفير*، قاهره: مكتبة الوهبة، الطبعة الثالثة.
- ——— (۱۹۹۲ الف). *التربية الإسلامية و مدرسة حسن البنا*، قاهره: مكتبة و هبة، الطبعة الثالثة.
- ——— (۱۹۹۲ ب). *جييل النصر المنشود*، قاهره: مكتبة الوهبة، الطبعة الاولى.
- ——— (۲۰۰۰). *امتنا بين قرنين*، قاهره: دار الشروق، الطبعة الاولى.
- ——— (بی‌تا). *نقش ایمان در زندگی (لا ایمان والحياة)*، ترجمه و نگارش: فرزانه غفاری و محسن ناصری، بی‌جا: بی‌نا.
- قطب، سید (۱۳۷۹). *عدالت اجتماعی در اسلام*، ترجمه: سید هادی خسروشاهی و محمدعلی گرامی، تهران: کلبه شروق، چاپ بیست و پنجم.
- ——— (۱۳۹۱). *ما چه می‌گوییم*، ترجمه و توضیحات: سید هادی خسروشاهی، تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی، چاپ بیست و سوم.
- ——— (۲۰۰۴). *التصوير الفنى فى القرآن*، قاهره: دار الشروق، الطبعة السابعة عشر.
- ——— (۲۰۰۶). *دراسات إسلامية*، قاهره: دار الشروق، الطبعة الحادی عشر.
- ——— (۲۰۱۱). *الحياة في خلال القرآن، اخراج الفى: ابوبكر القاضى*، مصر: مركز الاعلام العربي، الطبعة الرابعة.
- ——— (بی‌تا). *فى التاریخ: فکره و منهاج*، قاهره: دار الشروق.
- قطب، محمد (۱۴۰۳). *منهج الفن الإسلامي*، قاهره: دار الشروق، الطبعة السادسة.
- ——— (۱۴۱۴). *منهج التربية الإسلامية*، قاهره: دار الشروق، الطبعة الرابعة عشر، ج. ۱.

- فصلنامه علمی پژوهشی دانگاه قم: سال هفدهم، شماره دوم، شماره پیاپی عع (زمینان ۱۳۹۴)
- ——— (۱۴۱۵). مفاهیم پیغام آن تصحیح، قاهره: دار الشروق، الطبعة الثامنة.
 - ——— (۱۴۲۳). هل نحن مسلمون، قاهره: دار الشروق، الطبعة السادسة.
 - ——— (۱۹۹۲). معرکة التقاید، قاهره: دار الشروق، الطبعة السادسة عشر.
 - ——— (۱۹۹۳). دراسات فی نفس الانسانیة، قاهره: دار الشروق، الطبعة العاشرة.
 - ——— (۱۹۹۴). العلمانيون والاسلام، قاهره: دار الشروق، الطبعة الاولى.
 - مرادی، مجید (۱۳۸۱). «نظریه دولت در اندیشه حسن البنا»، در: علوم سیاسی، ش ۱۹، ص ۸۳-۱۰۲.
 - مشهور، مصطفی (۱۳۸۸). مسائل بنیادین دعوت، ترجمه: محمد جبروتوی، تهران: نشر احسان، چاپ اول.
 - ——— (بی‌تا). *الجهاد هو السبيل*، بی‌جا: بی‌نا.
 - مطهری، مرتضی (۱۳۷۷ الف). پیرامون جمهوری اسلامی، تهران: انتشارات صدراء، چاپ یازدهم.
 - ——— (۱۳۷۷ ب). *جہاد*، تهران: نشرات صدراء، چاپ دهم.
 - موثقی، سید احمد (۱۳۷۱). *استراتژی وحدت در اندیشه سیاسی اسلام*، قم: انتشارات دفتر تبلیغات اسلامی قم، ج ۲.
 - موحدی ساوجی، محمدحسین (۱۳۸۴). «اخوان المسلمين؛ سیاست، جهان‌بینی، اهداف و اصول»، در: دوفصلنامه مطالعات آفریقا، ش ۱۲، ص ۱۱۳-۱۸۰.
 - النجار، عبدالمجيد (۱۴۱۷). *مبدأ الانسان*، المملكة المغربية: مركز الدراسات والاعلام دار الشيلیا، دار الزینونة للنشر الرباط، الطبعة الاولی.
 - ——— (۱۹۹۶). *قيمة الانسان*، تونس: دار الزینونیه، الطبعة الاولی.
 - نقوی، علی محمد (۱۴۰۱). *مقدمه‌ای بر نهضت‌شناسی؛ از حسن‌البناء تا خالد اسلام‌بیولی*، تهران: مؤسسه تحقیقاتی و انتشاراتی نور.
 - واعظی، احمد (۱۳۸۵). *انسان از دیدگاه اسلام*، تهران: پژوهشگاه حوزه و دانشگاه، سمت.
 - الوردانی، صالح (۱۳۸۲). *شیعه در مصر از آغاز تا عصر امام خمینی*، ترجمه: عبدالحسین بینش، بی‌جا: موسسه دایرة المعارف فقه اسلامی.

پی‌نوشت:

۱. متأسفانه وی عملاً از موضع خود برگشته است. کاش به کتب سابقش درباره تقریب نگاهی بیندازد.